

EN ONSDAG I OKTOBER

Regnet är nu slut och gräsmattorna på Entoto börjar vara lite torra redan. Det etiopiska årets andra månad, Tekemt är den blåsiga månaden. Luften är torr och händer och läppar blir också torra.

Varje morgon när man vaknar skiner solen. Men det är det enda jag vet när jag vaknar - vad som ska hända på dagen vet jag inte mycket om, även om en del är planerat. Vad som hände igår den 26 oktober tänker jag nu berätta. Det speglar en del av mitt liv här, möten med människor av alla de slag. Just nu ganska så många "frendji", mest svenskar men också pastor Jim från Amerika och Inger-Marie från Norge m.fl på gästhuset. Många vill resa till sydligare breddgrader nu, i norr väntar höstrusket och kylan, här kommer värmen och torkan.

Några av dem som fått uppleva en del av höstkylan på Väsby gård i Värmland kom tillbaka till Etiopien igår, och jag (Yeshome, som lagar min mat!) bjöd dem på äkta etiopisk mat. Lydia, Daniel Vessbys etiopiska fru högg in på injiran på bordet med stor glädje, Daniel avstod. I en ny roll är Rachel Vessby, som arbetat i landet som barnmorska tidigare men nu kommit tillbaka för att arbeta med mödravård som Junior Professional Officer för UNICEF.

Efter lunchen gick jag snett över gatan till det gatubarnsarbete som EFS stöder. Han som är ledare för det är Rachels biologiske bror, Gezachew, och de känner verkligen de allra fattigaste på gatorna. Ca 600 har lämnat gatan tack vare deras jobb under snart 10 år. Jag hade med mig kollekten från en skandinavisk gudstjänst som vi hade i Entotokyrkan på söndagkväll. Det är alltid roligt att träffa de här ungdomarna som stått i ledningen ända sedan de startade. Många av dem går kvällsskola, för att få utbildning för det jobb som de redan gör.

Klockan tre fick jag fint främmande! Emahoi Sinemariam, abbedissa på nunneklostret i Haik, som stöds av Svenska kyrkan, kom på besök tillsammans med en annan av nunnorna. I oktober bodde jag på deras kloster i två dagar, och det var verkligen en upplevelse. Blev mycket väl mottagen. De sa att de skulle höra av sig när de kom till Addis och nu var de här. Vi drack kaffe/ te och ett enkelt bröd och pratade på knagglig oromiffa/amharinja/engelska. Känns fint att få ha den här kontakten. För dem i vår personal som är ortodoxa tror jag att det betyder en del. För de pengar som de får från Sverige i år ska de bygga en generator så att de kan få vatten till klostret. Känns väldigt viktigt, hade lite problem med toalettbesöken ...

Medan de var här ringde telefonen från ett hotell här i stan och Ulla Tuveson-Kagali, som arbetat som EFS missionär i Tanzania i många år, var på genomresa från Tanzania till Israel. Mellan två flyg hade hon några timmar i Addis Abeba och ville komma upp till Entoto och se hur vi har det här. Hon fick träffa några av gästerna här - några kände hon till från EFS sommarläger på Timmernabben!

På kvällen var jag bjuden på Missionary Dinner hos Tomas och Monica Wiklund. Han jobbar på svenska ambassaden, och detta fenomen har pågått ett antal år - ett möte mellan ambassadanställda och missionärer från de skandinaviska länderna. För att ambassaderna ska få ett "möte med verkligheten i landet", som de uttrycker det, och menar att missionerna har ett större kontaktnät med s.k. vanligt folk och med landsbygden är. Det

kan säkert ligga någon sanning i detta. Vad vi diskuterad den här kvällen var vilken roll som kyrkorna kan ha i ett land där demokratin håller på att växa fram. Den ortodoxa kyrkan utsattes vid Meskelfirandet den 27 sept för sin största skymf hitintills i det här landet. När patriarken sin vana trogen skulle tända den stora brasan på Meskeltorget ropade folk "jude", "tjuv", antagligen för att han står nära det regerande partiet. Något sådant har aldrig tidigare hänt. Det var en chock och den är svår att komma över. Både före och efter valet har "de fyra religiösa ledarna" i landet framträtt på TV och manat folk att vara lugna. Det har alltid varit den ortodoxe ärkebiskopen som har fört ordet, och det är ett väl känt faktum att både han och den muslimske imamen inte vill kritisera det regerande partiet. Däremot skulle nog Mekane Yesuskyrkans president, Qes Itefa, vilja säga mera, men gör det inte för att inte stöta sig med de andra. Sådana saker diskuterade vi under den 4-rättersmiddag som vi bjöds på. Jag satt vid kvällens värdinna, som tycker att vi har alldeles för stora förväntningar på att demokratin helt plötsligt ska fungera i ett land som detta. Eftersom hon kommer från Colombia har hon lite andra perspektiv på saker och ting.

När jag åkte hem till Entoto på kvällen så var det med stor tacksamhet att få finnas med i alla dessa sammanhang. Den medicin mot förkylning som jag fått häromkvällen av Estefanos fru Tsahai hade upphört att verka och huvudet var fullt av både tankar och en annalkande snuva.

Kersti Karlsson